

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2018 r.

Stanowisko
Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu
Krajowej Rady Radców Prawnych

I. Przedmiot sprawy i zagadnienie podlegające rozstrzygnięciu.

W dniu 23 lipca 2018 r. radca prawny wystosowała do Krajowej Rady Radców Prawnych pismo z prośbą o udzielenie opinii i interpretacji następującego zagadnienia prawnego związanego z wykonywaniem zawodu radcy prawnego na tle Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, przywoływanego dalej jako „KERP”, sprowadzającego się do postawienia dwóch pytań:

1. Czy w opisanym stanie faktycznym radca prawny ma obowiązek zawiadomić Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych o fakcie udzielenia pełnomocnictwa do reprezentowania Mocodawcy w postępowaniu cywilnym w sprawie o zapłatę przeciwko adwokatowi jak również do dokonania wszelkich czynności faktycznych i prawnych zmierzających do ugodowej spłaty zadłużenia oraz wystąpienia do właściwej Izby Adwokackiej przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego?
2. Czy w przedmiotowym stanie faktycznym radca prawny ma obowiązek wystąpić do właściwej Izby Adwokackiej przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego?

Pytania postawiono w związku z zaistniałym stanem faktycznym, w którym radca prawny otrzymała pełnomocnictwo do samodzielnego reprezentowania Mocodawcy w postępowaniu cywilnym w sprawie o zapłatę przeciwko adwokatowi. Wierzytelność przysługująca Mocodawcy wynika z umowy kredytu zawartej pomiędzy Mocodawcą a adwokatem – osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą z przeznaczeniem kredytu na finansowanie działalności gospodarczej adwokata.

II. Stan prawny i wnioski:

Zgodnie z art. 55 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radców Prawnych „*radca prawny, będący pełnomocnikiem w sprawie przeciwko innemu radcy prawnemu, związanej z wykonywaniem zawodu, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o przyjęciu pełnomocnictwa dziekana rady okręgowej izby radców prawnych, do której ten radca prawny należy oraz, za jego pośrednictwem, podjąć próbę polubownego załatwienia sprawy*”.

W tym miejscu wskazać należy, że idea tego przepisu dotyczy wyłącznie sprawy przeciwko „radcy prawnemu”, co należałoby rozumieć w ten sposób, że jest to sprawa związana z działalnością konkretnej osoby jako radcy prawnego. Dotyczy to czynności związanych z wykonywaniem zawodu radcy prawnego.

W oparciu o wyżej wskazany przepis obowiązek informowania o przyjęciu pełnomocnictwa i próby polubownego załatwienia spraw nie dotyczy każdego przypadku występowania przeciwko osobie wpisanej na listę radców prawnych ale tylko takich przypadków, które wynikają z wykonywania zawodu „radcy prawnego” przez daną osobę. Zaznaczenia również wymaga fakt, że jeżeli powództwo nie dotyczy wykonywania zawodu radcy prawnego, to osoba składająca taki pozew nie musi mieć wiedzy, że występuje przeciwko osobie należącej do samorządu radcowskiego.

W przedmiotowej sprawie Mocodawca udzielił pełnomocnictwa w sprawie przeciwko adwokatowi a nie radcy prawnemu. Ponadto stan faktyczny wskazuje na to, że sprawa nie jest związana z wykonywaniem zawodu w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu, bowiem roszczenia wynikają z umowy kredytu zawartej z Mocodawcą a adwokatem prowadzącym działalność gospodarczą a więc przedsiębiorcą.

Idąc dalej, przepisy ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870 z późn. zm.), Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radców Prawnych oraz Regulaminu wykonywania zawodu radcy prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 94/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 13 czerwca 2015 r. **nie regulują kwestii zawiadomienia** Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych jak również kwestii występowania do Izby Adwokackiej w przypadku przyjęcia pełnomocnictwa w sprawie przeciwko adwokatowi. Niniejsze winno prowadzić do wniosku, że skoro nigdzie nie został przewidziany takowy obowiązek to należałoby uznać, że **można bezpośrednio skierować sprawę** na drogę postępowania sądowego. Gdyby ustawodawca lub organy samorządu chciały przewidzieć taki obowiązek wówczas zostałyby to uregulowane wprost.

Przygotował:
r. pr. Stefan Mazurkiewicz

Przewodniczący Komisji
r. pr. Ryszard Wilmanowicz

